

การเปรียบเทียบการเซ็นเซอร์คำหยาบแบบบลีฟเซ็นเซอร์และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์
ในรายการโทรทัศน์ออนไลน์¹

**Comparison of Bleep Censor and Profanity Censor of Verbal Rudeness
in Online Television Programs**

ปริญญ์ พรหมคำ (Parinya Promkam)²

กุลกนิษฐ์ ทองเงา (Kullkanit Thongngao)³

Received: November 20, 2021

Revised: December 14, 2021

Accepted: December 27, 2021

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการเซ็นเซอร์แบบบลีฟเซ็นเซอร์ และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ ในรายการโทรทัศน์ออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรำคาญของผู้ชม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2562 จำนวน 100 คน ด้วยการคำนวณจากสูตร ทาโร่ ยามาเน่ และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติค่าที โดยศึกษาจากรายการโทรทัศน์ออนไลน์ ยอดนิยมมากที่สุดจำนวน 3 รายการ ได้แก่ รายการ Ohana รายการหม่อมมณีแดง และรายการ Rubsarb Production จากนั้นนำทั้ง 3 รายการมาผ่านการเซ็นเซอร์ แบบบลีฟเซ็นเซอร์ และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ พบว่า ผู้ชมมีความรำคาญต่อการรับชมรายการที่ผ่านการเซ็นเซอร์คำหยาบแบบบลีฟเซ็นเซอร์ในรายการโทรทัศน์ออนไลน์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.47 ($\bar{X}$ = 3.47, S.D. = 0.50) ส่วนความรำคาญของผู้ชมต่อการรับชมรายการที่ผ่านการเซ็นเซอร์คำหยาบแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ อยู่ในระดับปานกลาง ได้คะแนนเฉลี่ย 3.35 ($\bar{X}$ = 3.35, S.D. = 0.65) ผลการเปรียบเทียบการเซ็นเซอร์แบบบลีฟเซ็นเซอร์ และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ ในรายการโทรทัศน์ออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรำคาญของผู้ชม พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: บลีฟเซ็นเซอร์ โพรฟานิตีเซ็นเซอร์ คำหยาบ รายการโทรทัศน์ออนไลน์

¹บทความจากปริญญานิพนธ์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2564: Article from Thesis for the Degree of Master of Faculty of Mass Communication Technology in Mass Communication Technology. Rajamangala University of Technology Thanyaburi in academic year 2021

²นักศึกษาระดับปริญญาโท คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี: Master's degree student Faculty of Mass Communication Technology in Mass Communication Technology. Rajamangala University of Technology Thanyaburi. E-mail: parinya_promkam@hotmail.com

³ปร.ด. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี: Assistant Professor. Faculty of Mass Communication Technology. Rajamangala University of Technology Thanyaburi. E-mail: kullkanit_t@mutt.ac.th

Abstract

The purpose of this research was to compare bleep censor and profanity censor of verbal rudeness in online TV programs that affected viewers' feelings of annoyance. The samples used in this research were 100 undergraduate students at Rajamangala University of Technology Thanyaburi who enrolled in the academic year 2019. They were selected by a simple random sampling using the Taro Yamane's formula. The statistics used to analyze data were mean, standard deviation, and t-test. A survey of the popularity of online TV programs had been conducted and it revealed that 3 of the most popular programs were Ohana, Mom Tanaddaek, and Rubsarb Production. Then put all 3 online TV programs into bleep censor and profanity censor. Then all 3 online TV programs were put into bleep censor and profanity censor. The research results revealed that viewers were annoyed by the bleep censor in online TV programs at a high level with mean 3.47 ($\bar{X}$ = 3.47, S.D. = 0.50), whereas viewers were annoyed by the profanity censor in online TV programs at a moderate level with mean 3.35 ($\bar{X}$ = 3.35, S.D. = 0.65). The comparison of viewers' feelings of annoyance towards bleep censor and profanity censor of verbal rudeness in online TV programs was different at a statistically significant level of .05

Keyword: Bleep censor, Profanity censor, Verbal rudeness, Online television programs

บทนำ

ธุรกิจวิดีโอและรายการโทรทัศน์ออนไลน์เป็นธุรกิจบันเทิงที่ได้รับความนิยมในหมู่วัยรุ่นและประชาชนทั่วไป ให้ได้มีโอกาสเข้าไปหาความเพลิดเพลิน สนุกสนาน ผ่อนคลายความเครียดได้ดี โดยแพลตฟอร์มที่ได้รับความนิยมมานานคือเว็บไซต์ยูทูบ (www.youtube.com) เป็นเว็บไซต์ที่สามารถให้ผู้ใช้งานอัปโหลด และแลกเปลี่ยนคลิปวิดีโอให้กันและกันได้ โดยยูทูบก่อตั้งเว็บไซต์มาตั้งแต่วันที่ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548 ซึ่งปัจจุบันถูกเข้าควบคุมกิจการโดยบริษัท กูเกิล (Google Inc.) และได้มีการก่อตั้งยูทูบในประเทศไทยอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2557 สถิติของยูทูบระบุว่า มีผู้ใช้งานมากกว่า 1,900 ล้านคนต่อเดือน นั่นคือจำนวนเกือบ 1 ใน 3 ของผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ต โดยผู้คนอายุระหว่าง 18 - 34 ปี เป็นช่วงวัยที่มีการรับชมมากที่สุด โดยมีผู้ใช้งานกว่า 100 ประเทศ และแปลได้ 80 ภาษา เวลาในการรับชมรวมกว่า 1,000 ล้านชั่วโมงในทุก ๆ วัน

กระแสคลิปวิดีโอในเว็บไซต์ยูทูบได้เติบโตอย่างรวดเร็ว มีการสร้างอาชีพใหม่ ๆ ตัวอย่างเช่น อินฟลูเอนเซอร์ (Influencer) แคสเตอร์ (Caster) สตรีมเมอร์ (Streamer) ให้เป็นอาชีพที่เติบโตเร็ว และมีรายได้สูง โดยอาชีพที่กล่าวมาข้างต้นนั้นใช้เครื่องมือในการสื่อสารหลัก ๆ คือสื่อวิดีโอ โดยจำนวนผู้รับชมคลิปวิดีโอหรือผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตก็มีแนวโน้มที่เติบโตขึ้นในทุก ๆ ปี ซึ่งปัจจัยหลักที่ทำให้ผู้รับชมคลิปวิดีโอเพิ่มมากขึ้นนั่นคือ สมาร์ทโฟน การที่ผู้สร้างสรรค์วิดีโอ ยิ่งสร้างสรรค์ผลงานได้ดีเท่าไร ยิ่งเป็นผลที่ดีกับตัวเอง เพราะการที่มีผู้ชมคลิปวิดีโอที่อัปโหลดเข้าไปในเว็บไซต์ยูทูบของตัวเองมากขึ้น รายได้ของผู้สร้างสรรค์วิดีโอก็จะยิ่งมากขึ้นตามยอดการเข้าดูและการติดตาม คลิปวิดีโอที่มีการเข้าดูทำให้ธุรกิจโฆษณาตามมาแทรกให้ชมระหว่างคลิปของตัวเอง โดยมีเงื่อนไขที่ทาง ยูทูบกำหนดมาเพื่อให้มีรายได้คือ “คุณจะต้องมียอดผู้ติดตามทั้งหมดไม่น้อยกว่าหนึ่งพันคน และมีจำนวนผู้เข้าชมรวมไม่น้อยกว่า สี่พันชั่วโมง” จึงจะมีรายได้จากการสร้างวิดีโอของยูทูบ (Thomas, 2019)

สื่อสมัยนี้มีอิทธิพลต่อเด็กและเยาวชน ทั้งด้านความฉลาดและรอบรู้เพิ่มขึ้น แต่ขณะเดียวกันสื่อก็ทำให้เกิดพฤติกรรมหรือค่านิยมที่ไม่พึงประสงค์หลายอย่างให้เกิดขึ้นด้วยเช่นกัน และไม่ได้จำกัดแค่เด็กและเยาวชนเท่านั้น แต่ยังมีผล

ต่อผู้ใหญ่หรือผู้คนในสังคมอีกด้วย คำพหูพจน์คำพูดต่าง ๆ หากเป็นคำพูดที่ปรากฏอยู่ในบริบทของการโต้เถียง ถึงแม้จะระคายหูอยู่บ้างแต่คิดว่าคนส่วนใหญ่จะรู้สึกว่าเป็นเรื่องธรรมดา แต่ในปัจจุบันคำพูดเหล่านี้ถูกสับออกจากปากเด็กนักเรียนในโรงเรียนโดยเฉพาะเด็กผู้หญิงจนกลายเป็นเรื่องปกติ เช่นเดียวกับบทเรียนนอกจอทีวีรุ่นจำนวนไม่น้อยกล้าแสดงออกตามที่สาธารณะทั่วไปอย่างไม่รู้สีกาย มีการทำวิจัยหลากหลายเกี่ยวกับเรื่องอิทธิพลของความรุนแรงของสื่อที่มีผลต่อเยาวชน โดยการศึกษาเกี่ยวกับ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ วิดีโอเกม และเพลงที่มีความรุนแรง ผลการศึกษาพบว่าความรุนแรงที่ได้รับจากสื่อ สามารถเพิ่มโอกาสที่จะมีพฤติกรรมก้าวร้าว และรุนแรง ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยความรุนแรงที่เกิดขึ้นจะได้รับการยอมรับชมจากทางโทรทัศน์ และทางภาพยนตร์ และเมื่อทำการสำรวจกับเด็กเล็ก พบว่าการให้เด็กเล็กรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีความรุนแรง และมีคาถาเป็นเวลานาน ทำให้เด็กมีความก้าวร้าว และเมื่อได้ทำการศึกษากับกลุ่มเด็กวัยรุ่น และวัยรุ่นสาว ผลพบว่าต่างก็ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงของสื่อด้วยเช่นกัน (Anderson, 2003) ดังนั้นจึงเริ่มมีหน่วยงานและกฎหมายต่าง ๆ เข้ามาควบคุมการผลิตสื่อสาธารณะไม่ให้มีการแสดงเนื้อหาที่รุนแรงหรือคำพูดที่มีความหยาบด้วยการใช้วิธีการเซ็นเซอร์

การเซ็นเซอร์เริ่มต้นจากวงการภาพยนตร์ในประเทศไทย เกี่ยวข้องกับหน่วยงานคณะกรรมการตรวจพิจารณาภาพยนตร์หรือ กองเซ็นเซอร์ ซึ่งได้ยึดเอาพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ. 2473 เป็นบรรทัดฐาน ในมาตรา 4 ระบุไว้ชัดเจนว่า “ห้ามมิให้ทำ หรือฉาย หรือแสดง ณ สถานที่มหรสพ ซึ่งภาพยนตร์หรือประกาศอปรด้วยลักษณะฝ่าฝืน หรืออาจฝ่าฝืนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ถึงแม้เพียงว่าการทำหรือฉาย หรือการแสดงภาพยนตร์ หรือประกาศนั้น ๆ จะมีผลเช่นนั้น ก็ห้ามดุจกัน” (สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา, 2561) เมื่อเวลาผ่านไปพร้อมกับการเติบโตของเทคโนโลยีสื่อขนาดใหญ่ และยากแก่การควบคุมขึ้นเรื่อย ๆ จึงได้มีการตรา “พระราชบัญญัติควบคุมกิจการเทปและวัสดุโทรทัศน์ พุทธศักราช 2530” ที่รวมเอาสื่อวีซีดี ดีวีดี วิดีโอเกม เลเซอร์ดิสก์ และซีดีรอมไว้ด้วย ภายใต้คำแถลงของผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมขณะนั้นที่ว่า “แม้จะได้รับอนุญาตจากกองเซ็นเซอร์ให้สามารถเผยแพร่ได้ ก็ยังมีสิทธิติดคุก หากมีผู้ร้องทุกข์จนเป็นคดีในศาลว่าภาพที่ปรากฏเป็นภาพลามกตามกฎหมายอาญา 287 เป็นผลทำให้ภาพยนตร์หลายเรื่อง “เซ็นเซอร์ตัวเอง” (Self-censorship) ตัวอย่างเช่น ในภาพยนตร์ วีซีดี ดีวีดี และโทรทัศน์ เหล่าผู้ประกอบการต้องร่วมเซ็นเซอร์ตัวเองเพราะห่วงหาวัฏเรื่องกฎหมาย (Vosloo, 2011)

การเซ็นเซอร์เสียงบลีฟเป็นการแทนที่คำหยาบหรือข้อมูลที่เป็นความลับด้วยเสียงบลีฟ (โดยทั่วไปจะอยู่ที่ 1,000 เฮิรตซ์) ในโทรทัศน์และวิทยุ ส่วนใหญ่จะใช้ในสหราชอาณาจักร แคนาดา สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ฮองกง และญี่ปุ่น เนื่องจากความถี่สูงและทำให้เกิดเสียงผิดปกติในการพูด หลายคนจึงมองว่าน่ารำคาญ ในวงการโทรทัศน์มีการใช้เสียงเซ็นเซอร์ลักษณะนี้เป็นเวลาหลายปีเพื่อลบเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมสำหรับครอบครัว รวมถึงข้อมูลลับที่ละเอียดอ่อนเพื่อความปลอดภัย (Bustillos, 2013) ในอดีตเซ็นเซอร์เสียงบลีฟเป็นโมดูลซอฟต์แวร์ที่ดำเนินการโดยช่างเทคนิคที่ทำหน้าที่ออกอากาศ บางครั้งเสียงบลีฟจะมาพร้อมกับภาพเบลอที่บริเวณปากของผู้พูดด้วย ในกรณีที่พูดคำที่ไม่เหมาะสมออกไป เพื่อหลีกเลี่ยงการเข้าใจได้โดยการอ่านริมฝีปาก ปกติแล้วการเซ็นเซอร์คำหยาบจะใช้ในโปรแกรมที่ไม่ได้เขียนสคริปต์เท่านั้น เนื่องจากละครที่มีสคริปต์จะต้องส่งกองเซ็นเซอร์พิจารณาก่อนผลิต การส่งเสียงบลีฟเป็นเสียงประกอบ (sound effect) ใช้ประกอบรายการโทรทัศน์ทั่วไป โดยเฉพาะรายการตลกเพื่อสร้างอารมณ์ขัน นอกจากนี้ยังมีการใช้เสียงบลีฟเพื่อปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลที่ระบุตัวบุคคลได้ เช่น อายุ นามสกุล ที่อยู่บ้านเกิด หมายเลขโทรศัพท์ และความพยายามโฆษณาธุรกิจส่วนตัวโดยไม่แจ้งล่วงหน้า ซึ่งจะแตกต่างกับการเซ็นเซอร์แบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ (Profanity censor) ที่เป็นลักษณะการตัดเสียงที่ออกอากาศ ทำให้ช่วงที่พูดนั้นเสียงจะเงียบไปช่วงขณะที่กำลังพูดคำหยาบ

จากการเติบโตอย่างรวดเร็วของสื่อออนไลน์ ผู้สร้างสรรค์วิดีโอแล้วแต่มีการต่อสู้ทางด้านการสร้างเนื้อหาวิดีโอให้น่าติดตาม สนุกสนาน แปลกใหม่ และแตกต่างกันไปในแต่ละช่อง (Channel) ทำให้บางผู้สร้างสรรค์วิดีโอได้มองข้ามความเหมาะสมในการสื่อสาร หรือการพูดคุยกัน เนื่องจากยุคนี้ไม่มีคณะกรรมการในการตรวจ คำหยาบ หรือคำที่ไม่เหมาะสมแบบ

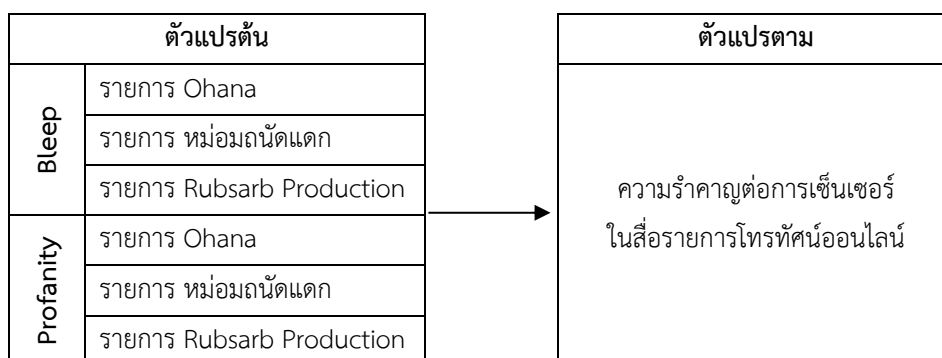
ช่องโทรทัศน์สาธารณะ โดยที่ผู้สร้างสรรค์วีดิโอสามารถอัปโหลดคลิปวิดีโอได้ทันทีภายหลังกระบวนการตัดต่อ ซึ่งการที่ไม่มี การควบคุมสื่อ คำพูด หรือการตัดทอนคำพูด คำหยาบหรือคำที่ไม่เหมาะสมที่เสี่ยงต่อการเลียนแบบ เช่น คำพูดที่สื่อถึงความ ไม่สุภาพ ฟังไม่ไพเราะ หรือสื่อความหมายในทางที่ไม่ดี รวมถึงคำที่สื่อในเรื่องเพศ การด่าทอ การดูหมิ่น โดยมารยาททางสังคม ในการใช้คำหยาบถือเป็นเรื่องที่ไม่ควรทำ ซึ่งการเลียนแบบพฤติกรรมเหล่านี้สามารถเกิดขึ้นได้ง่ายในวัยรุ่นและวัยเด็ก ส่วนแรก ก็มาจากการที่ได้ยินจากคนในบ้าน กลุ่มเพื่อน รวมถึงสื่อออนไลน์ที่เข้าถึงง่ายในปัจจุบัน ด้วยประเด็นนี้ผู้วิจัยเห็นว่าการ เช็นเซอร์คำหยาบในรายการโทรทัศน์ออนไลน์น่าจะเป็นเรื่องที่ควรตระหนักถึงเช่นเดียวกับในภาพยนตร์หรือโทรทัศน์ แต่ด้วย การเซ็นเซอร์ในปัจจุบันทำได้หลายรูปแบบ และรูปแบบที่มักได้รับความนิยม คือ การเซ็นเซอร์แบบ บลิฟเซ็นเซอร์ และแบบ โพรฟานิตีเซ็นเซอร์ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาหาวิธีการที่ทำให้การเซ็นเซอร์ส่งผลกระทบต่อวิดีโอที่สร้างความรำคาญให้ ผู้ชมได้น้อยที่สุด โดยการเปรียบเทียบการเซ็นเซอร์แบบบลิฟเซ็นเซอร์ และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ ในรายการโทรทัศน์ ออนไลน์ที่ส่งผลกระทบต่อความรำคาญของผู้ชม เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้สร้างสรรค์วีดิโอ และสื่อสาธารณะออนไลน์ รวมไปถึงการ ปรับปรุงรูปแบบการเซ็นเซอร์ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้รับชมมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบการเซ็นเซอร์แบบบลิฟเซ็นเซอร์ และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ ในรายการโทรทัศน์ออนไลน์ที่ส่งผล ต่อความรำคาญของผู้ชม

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องและแนวคิดที่เกี่ยวกับการเซ็นเซอร์ในสื่อรายการโทรทัศน์ออนไลน์ รวมถึง การศึกษาประเภทของรายการที่มีแนวโน้มในการพูดคำหยาบมากที่สุด พบว่าช่องรายการที่มีการติดตาม (Subscribe) มากกว่า 1 ล้านคน ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสนุกสนานและความตลกขบขันที่มียอดผู้ติดตามมากที่สุด 3 ช่อง ได้แก่ 1) Ohana มียอดผู้ติดตาม 3,600,000 คน 2) หม่อมถนัดแดก มียอดผู้ติดตาม 2,900,000 คน และ 3) Rubsarb Production มียอด ผู้ติดตาม 1,070,000 คน จากนั้นนำข้อมูลมาคัดเลือกประเภทของรายการที่จะนำมาใส่รูปแบบการเซ็นเซอร์ทั้ง 2 รูปแบบ ได้แก่ แบบบลิฟเซ็นเซอร์ และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ เพื่อเปรียบเทียบการเซ็นเซอร์แบบบลิฟเซ็นเซอร์ และแบบโพรฟานิตี เซ็นเซอร์ ในรายการโทรทัศน์ออนไลน์ที่ส่งผลกระทบต่อความรำคาญของผู้ชม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ มีวิธีการดำเนินงานวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างสำรวจความนิยมการรับชมรายการโทรทัศน์ออนไลน์ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2562 ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นคนที่เคยรับชมหรือรู้จักรายการประเภทตลกขบขันทางโทรทัศน์ออนไลน์

กลุ่มตัวอย่างความคิดเห็นเกี่ยวกับความคุ้มค่าของผู้ชมในการรับชมรายการที่ผ่านการเซ็นเซอร์คำหยาบ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2562 ใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 100 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสำรวจการรับชมรายการโทรทัศน์ออนไลน์ที่เป็นที่นิยม สื่อโทรทัศน์ออนไลน์ที่มีการเซ็นเซอร์คำหยาบบนแพลตฟอร์มโซเชียล และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ ทั้ง 3 รายการ ได้แก่ รายการ Ohana, รายการหม่อมมดแดง และรายการ Rubsarb Production และแบบสอบถามเกี่ยวกับความคุ้มค่าในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการเซ็นเซอร์คำหยาบ โดยในแบบสอบถามมีอยู่ 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคุ้มค่าในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการเซ็นเซอร์คำหยาบ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเพิ่มเติม

โดยแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบโดยอาจารย์ที่ปรึกษาและการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ทุกข้อคำถามมีคะแนนมากกว่า 0.5 จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขประเด็นข้อคำถามให้มีความชัดเจนและครอบคลุม ก่อนนำไปเก็บข้อมูลจริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสำรวจการรับชมรายการโทรทัศน์ออนไลน์ที่เป็นที่นิยมมาใช้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 30 คน ทำการเลือกรายการที่ชื่นชอบ หรือได้รับชมบ่อยครั้งที่สุด 3 รายการ จากนั้นนำรายการที่นักศึกษาเลือกไปผลิตเครื่องมือการวิจัย และนำแบบสอบถามเกี่ยวกับความคุ้มค่าในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการเซ็นเซอร์คำหยาบไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ จำนวน 100 คนอีกครั้ง โดยการให้กลุ่มตัวอย่างรับชมสื่อ และทำการประเมินในแบบสอบถาม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด โดยใช้โปรแกรมคำนวณสำเร็จรูป ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ มีดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สถิติร้อยละ

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคุ้มค่าในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการเซ็นเซอร์คำหยาบ โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความคุ้มค่าในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการเซ็นเซอร์คำหยาบ โดยเป็นการทดสอบสมมติฐานเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม (t-test)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาการรับชมรายการโทรทัศน์ออนไลน์ที่เป็นที่นิยม

ผู้วิจัยทำการศึกษารับชมรายการโทรทัศน์ออนไลน์ประเภทตลกขบขันที่เป็นที่นิยมจำนวน 10 รายการ โดยให้นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 30 คน ทำการเลือกรายการที่เคยได้รับชมผ่านเว็บไซต์ยูทูบ จำนวน 3 รายการ เพื่อทำการจัดความนิยม (Rating) ผลการสำรวจแสดงดังตาราง 1

ตาราง 1 ผลการศึกษาการรับชมรายการโทรทัศน์ออนไลน์ที่เป็นที่นิยม 10 รายการ

ชื่อรายการ	จำนวน (คำตอบ)	ร้อยละ
1. Ohana	16	53.33
2. Fedfe	7	23.33
3. RAP IS NOW	7	23.33
4. เจาะข่าวตื่น	6	20.00
5. The Driver	5	16.67
6. หม่อมถนัดแดก	15	50.00
7. ยืนเดียว	7	23.33
8. โคตรคูล	6	20.00
9. Rubsarb Production	14	46.67
10. PASULOL	7	23.33

จากตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เลือกรายการที่เป็นที่นิยมมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ อันดับ 1 รายการ Ohana จำนวน 16 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 53.33 อันดับ 2 รายการหม่อมถนัดแดก จำนวน 15 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 50.00 และอันดับ 3 รายการ Rubsarb Production จำนวน 14 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 46.67 ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบัน เกี่ยวกับความสำคัญของผู้ชมในการรับชมรายการที่ผ่านการเซ็นเซอร์คำหยาบ โดยใช้แบบบลิฟเซ็นเซอร์ และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ในสื่อรายการโทรทัศน์ออนไลน์

2.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 52 คน และเป็นเพศหญิง จำนวน 48 คน โดยนักศึกษาที่ได้เข้าร่วมการทดลองอยู่ในระดับปริญญาตรีในคณะเทคโนโลยีสารสนเทศจำนวนมากที่สุด คือ 21 คน รองลงมาคือคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จำนวน 14 คน คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 12 คน คณะเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 10 คน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 8 คน คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 7 คน คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 6 คน คณะพยาบาลศาสตร์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และวิทยาลัยการแพทย์แผนไทย จำนวนคณะละ 5 คน คณะศิลปศาสตร์ จำนวน 4 คน และคณะศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 3 คน ตามลำดับ โดยเป็นนักศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 4 มากที่สุด จำนวน 45 คน รองลงมาคือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 25 คน นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 16 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 14 คน ตามลำดับ

2.2 ผลการสำรวจช่วงเวลาที่ใช้ในการรับชมรายการโทรทัศน์ออนไลน์ พบว่า มีช่วงเวลาในการรับชมรายการโทรทัศน์ออนไลน์ที่นิยมมากที่สุดจะอยู่ในช่วงเวลา 22.01 น. - 24.00 น. คิดเป็นร้อยละ 55 รองลงมาคือช่วงเวลา 19.01 น. - 22.00 น. คิดเป็นร้อยละ 51 และ 18.01 น. - 19.00 น. คิดเป็นร้อยละ 34 และช่วงเวลาที่ไม่นิยมรับชมรายการโทรทัศน์ออนไลน์คือช่วงเวลา 06.01 น. - 08.00 น. คิดเป็นร้อยละ 6 และ 04.01 น. - 06.00 น. คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

2.3 ผลการศึกษาความสำคัญของผู้ชมในการรับชมรายการที่ผ่านการเซ็นเซอร์คำหยาบโดยใช้แบบบลิฟเซ็นเซอร์ พบว่า มีความเห็นด้วยมากในการเซ็นเซอร์คำหยาบแบบบลิฟเซ็นเซอร์ ($\bar{X}$ = 3.47, S.D. = 0.50) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด

พบว่า ข้อที่มีความเห็นด้วยมากที่สุดคือ การเซ็นเซอร์แบบบลีฟเซ็นเซอร์ ช่วยคัดกรองการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม หมิ่นเหม่ ล่อแหลม ($\bar{X}$ = 3.70, S.D. = 0.82) รองลงมาคือ การเซ็นเซอร์เสียงแบบบลีฟเซ็นเซอร์ มีความเหมาะสม ได้ยินชัดเจน ($\bar{X}$ = 3.54, S.D. = 0.77) และการเซ็นเซอร์แบบบลีฟทำให้ผู้ชมสื่อรายการโทรทัศน์ ลดความเสี่ยงในการเลียนแบบพฤติกรรมการพูดคำหยาบ มีเห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 3.26, S.D. = 1.05) ตามลำดับ

2.4 ผลการศึกษาความรำคาญของผู้ชมในการรับชมรายการที่ผ่านการเซ็นเซอร์คำหยาบโดยใช้แบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ พบว่า มีความเห็นด้วยปานกลางในการเซ็นเซอร์คำหยาบแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ ($\bar{X}$ = 3.35, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า ข้อที่มีความเห็นด้วยมากที่สุดคือ การเซ็นเซอร์แบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ ช่วยคัดกรองการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม หมิ่นเหม่ ล่อแหลม ($\bar{X}$ = 3.71, S.D. = 1.02) รองลงมาคือ การเซ็นเซอร์เสียงแบบโพรฟานิตีของสื่อรายการโทรทัศน์ออนไลน์ ส่งผลให้เกิดความไม่ต่อเนื่องด้านเนื้อหาในการรับชม ($\bar{X}$ = 3.44, S.D. = 1.03) และการเซ็นเซอร์เสียงแบบโพรฟานิตี ทำให้ผู้ชมสื่อรายการโทรทัศน์ ลดความเสี่ยงในการเลียนแบบพฤติกรรมการพูดคำหยาบ มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด ($\bar{X}$ = 3.17, S.D. = 1.05) ตามลำดับ

2.5 ผลการเปรียบเทียบการเซ็นเซอร์แบบบลีฟเซ็นเซอร์ และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ ในรายการโทรทัศน์ออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรำคาญของผู้ชม แสดงดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบการเซ็นเซอร์แบบบลีฟเซ็นเซอร์ และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ ในรายการโทรทัศน์ออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรำคาญของผู้ชม

การทดลอง	จำนวน (คน)	$\bar{X}$	S.D.	t-test	p-value
บลีฟเซ็นเซอร์	100	3.47	0.57	2.506	0.014*
โพรฟานิตีเซ็นเซอร์	100	3.35	0.65		
ผลต่าง		0.12			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบความรำคาญของผู้ชมสื่อที่ใช้การเซ็นเซอร์คำหยาบแบบบลีฟ ได้คะแนนเฉลี่ย 3.47 ($\bar{X}$ = 3.47, S.D. = 0.57) ซึ่งหมายถึงมีความเห็นด้วยมาก และการทดสอบความรำคาญของผู้ชมที่รับชมสื่อที่ใช้การเซ็นเซอร์คำหยาบแบบโพรฟานิตี ได้คะแนนเฉลี่ย 3.35 ($\bar{X}$ = 3.35, S.D. = 0.65) หมายถึงมีความเห็นด้วยปานกลาง โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า มีความรำคาญต่อเสียงแบบบลีฟเซ็นเซอร์ และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ที่แตกต่างกัน

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบการเซ็นเซอร์คำหยาบแบบบลีฟเซ็นเซอร์ และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ในสื่อรายการโทรทัศน์ออนไลน์ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การสำรวจการชมรายการโทรทัศน์ออนไลน์ยอดนิยม ซึ่งผู้วิจัยดำเนินงานวิจัยตามกระบวนการผลิตสื่อคือ ขั้นตอนก่อนการผลิต ขั้นตอนการผลิต และขั้นตอนหลังการผลิต โดยขั้นตอนก่อนการผลิตจะเป็นการศึกษา และรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสื่อโทรทัศน์ออนไลน์ ผลกระทบของการรับชมสื่อทางออนไลน์ เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว ความรุนแรง หรือคำหยาบ ดูหมิ่นผู้อื่น โดยพฤติกรรมเหล่านี้อาจมาจากสื่อที่มีความหลากหลายให้รับชม เพื่อนำมาวิเคราะห์ และหาแนวทางการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยปัจจุบันได้มีการศึกษาจริยธรรมสื่อโทรทัศน์กับผลกระทบต่อพัฒนาการของเด็ก เพื่อศึกษาวิเคราะห์เนื้อหารายการโทรทัศน์ที่ไม่เหมาะสมหรือเข้าข่ายละเมิดจริยธรรมเป็นจำนวนมาก อาจเป็นเพราะในยุคที่การสื่อสาร

มีความสะดวก รวดเร็ว และสามารถเข้าถึงทุกคนได้โดยง่าย การผลิตสื่อต่าง ๆ ทำได้ง่ายขึ้นต่างจากสมัยก่อน บุคคลธรรมดา ก็สามารถทำได้เพียงในเวลาไม่กี่นาที ดังนั้น การคัดกรองเนื้อหา ความเหมาะสม หรือคำหยาบคายเป็นไปได้อย่างไม่ทั่วถึง สื่อที่เผยแพร่ออกไปผ่านช่องทางต่าง ๆ ก็ทำได้โดยอิสระ สังเกตได้ว่าตามช่องทางออนไลน์ที่ได้รับความนิยม จะมีรายการโทรทัศน์ออนไลน์ที่ผลิตขึ้นเองจำนวนมาก และมีผู้ติดตามเป็นจำนวนมากเช่นเดียวกัน โดยรายการโทรทัศน์ออนไลน์เหล่านั้น ไม่จำเป็นต้องผ่านการคัดกรองจากหน่วยงานด้านสื่อสารมวลชนแต่อย่างใด จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัย ทำการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ สื่อ เช่นประเภทของรายการ และยอดผู้ติดตามในเว็บไซต์ยูทูบ ผลที่ได้ในการศึกษาพบว่ารายการที่เป็นที่นิยมรับชมมากที่สุด 3 รายการ ได้แก่ รายการ Ohana เป็นรายการที่ดำเนินโดยกลุ่มวัยรุ่นทั้งหมด 7 คน ได้แก่ ปกป้อง อู๊ด เดอะมิน อาร์ม บิ๊ก ดิว และซาบอล เนื้อหาของรายการเกี่ยวกับความบ้าของกลุ่มวัยรุ่น และในแต่ละกิจกรรมจะมีทั้งที่เป็นในกระแสอยู่ใน เวลานั้น หรือเป็นเกม Ohana คิดขึ้นมาเอง เช่น เป่ายิงฉุบเสี่ยงดวง ดูนน้ำเสี่ยงดวง จะเป็นอะไรที่เกี่ยวกับความรุนแรง (Violence Program) และมักจะทำให้ตัวเองหรือกลุ่มของตัวเองเจ็บตัวจนเกิดบาดแผล เช่น นำเหล็กกร้อน ๆ มาเผาแขนของตัวเอง ออกแบบอาหารความผสมกับอาหารหวานให้ออกมารับประทานได้ มีผู้คนสนใจติดตามมากกว่า 3,600,000 คน รายการหม่อม ถนัดแตก เป็นรายการที่ดำเนินโดยคุณสหัสวรรษ ขอบชิงชัย (เสก) เนื้อหาของรายการเกี่ยวกับการพาไปรับประทานอาหารที่มีการแนะนำต่าง ๆ หรือการพาไปรับประทานอาหารเก่าแก่ เป็นภูมิปัญญาชาวบ้าน และรีวิวยาหาร โดยจะวิจารณ์อาหารที่ตัวเองรับประทานโดยตรงไปตรงมา ถ้าอร่อยจะบอกว่า “อร่อย” แต่ถ้าไม่อร่อยจะบอกว่าบอก “หมาไม่แตก” ด้วยภาษาที่ไม่สุภาพ แบบนี้ทำให้มีผู้คนสนใจติดตามมากกว่า 2,900,000 คน และรายการ Rubsarb Production เป็นรายการที่ดำเนิน นำรายการโดยคุณปริโรจน์ เกษมสานต์ (จอร์จ) และมีทีมงานคนอื่น ๆ อีก เช่น อิสระ หลุยส์ เป็นต้น เนื้อหาของช่องส่วนใหญ่ และจะเป็นเนื้อหาที่เข้าถึงได้ไม่ยาก ดูเพลิน ทำให้คลายเครียด และหัวเราะได้เสมอ และจะสอดแทรกสาระให้ผู้ชมได้รับความรู้ เช่นกัน เนื้อหารายการของช่องนี้ค่อนข้างหลากหลาย ได้แก่ สอนประกอบอาหาร ท่องเที่ยว และเล่นเกมด้วยกัน รายการนี้จะสร้างเสียงหัวเราะให้กับผู้รับชมได้อย่างดี ด้วยบุคลิกของแต่ละคนในรายการที่เป็นกันเอง ทำให้มีผู้คนสนใจติดตามมากกว่า 1,070,000 คนและเมื่อได้ผลการสำรวจรายการที่นิยมแล้ว ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง โดยนำสื่อทั้ง 3 รายการ มาทำการเซ็นเซอร์คำหยาบในรายการออก เลือกรายการ Ohana ตอน Ohana Lab – กลั้งเพื่อน กลืนน้ำยาบ้วนปาก ให้เพื่อนตกใจ!! ออกอากาศวันที่ 27 พฤศจิกายน 2020 และตอน เดอะบอลเสี่ยงดวง หลังแทบหัก!! ออกอากาศวันที่ 4 ธันวาคม 2020 รายการหม่อมถนัดแตก ตอน ตกหมึกแตกสด กรือบกรอบ ที่เกาะตาฟูก ออกอากาศวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2018 และรายการ Rubsarb Production ตอน มึงรู้ปะ Match 1 ออกอากาศวันที่ 28 กรกฎาคม 2019 โดยใช้รายการ 3 รายการ ผ่านการเซ็นเซอร์ 2 แบบ คือแบบบลีฟเซ็นเซอร์ และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ เนื่องจากการเซ็นเซอร์ทั้งสองแบบนี้ถูกนำมาใช้ใน ภาพยนตร์ วิถีดี วิถีดี และโทรทัศน์ ตามพระราชบัญญัติภาพยนตร์ พ.ศ.2473 เป็นบรรทัดฐาน ในมาตรา 4 ระบุไว้ชัดเจนว่า “ห้ามมิให้ทำ หรือฉาย หรือแสดง ณ สถานที่มหรสพ ซึ่งภาพยนตร์หรือประกาศกอปรด้วยลักษณะฝ่าฝืน หรืออาจฝ่าฝืนต่อ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ถึงแม้เพียงว่าการทำหรือฉาย หรือการแสดงภาพยนตร์ หรือประกาศนั้น ๆ จะมีผล เช่นนั้น ก็ห้ามดุจกัน” (Pedithep & Poontaree, 2014) ผู้วิจัยนำมาผลิตโดยให้ความยาวรายการละ 5 นาที รวมทั้งหมดเป็นเวลา 30 นาที และสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

2. ผลการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันเกี่ยวกับความรำคาญของผู้ชมในการรับชมรายการที่ผ่านการเซ็นเซอร์คำหยาบ เมื่อได้รับชมสื่อทั้ง 3 รายการ ที่ได้ผ่านการเซ็นเซอร์คำหยาบแล้ว ได้ทำแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาปัจจุบันที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 100 คน เกี่ยวกับความรำคาญของผู้ชมในการรับชมรายการที่ผ่านการเซ็นเซอร์คำหยาบ โดยใช้การเซ็นเซอร์แบบบลีฟเซ็นเซอร์ และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ในสื่อรายการโทรทัศน์ออนไลน์ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างอยู่ในช่วงของวัยรุ่นที่มีช่วงอายุ 18 – 34 ปี ที่นิยมรับชมสื่อทางออนไลน์มากที่สุด และปัจจัยหลักที่ทำให้ผู้ชมคลิกวิดีโอเพิ่มมากขึ้นนั้นคือ สมาร์ทโฟนที่เป็นสิ่งจำเป็นหลักอย่างหนึ่งของวัยรุ่นในปัจจุบัน โดยในการวิจัยนี้ได้สอดคล้องกับการวิจัยเรื่องปัจจัยการเปิดรับสื่อวิดีโอบน YouTube ที่มีผล

ต่อพฤติกรรมการแสดงออกที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการเปิดรับสื่อวิดีโอบน YouTube กับพฤติกรรมการแสดงออกที่ไม่เหมาะสมของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และสรุปผลด้วยการใช้สถิติสำหรับวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 เข้ามาในการวิเคราะห์ข้อมูล (Chukwu-Okoronkwo, 2020) และมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกันคือ การศึกษาพฤติกรรมการใช้วาจาในมหาวิทยาลัย กรณีศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ วิทยาเขตรังสิต ปทุมธานี มีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทางคณิตศาสตร์เพื่อรายงานผล (Anderson, 2003) เนื่องด้วยผู้วิจัยเห็นว่าการวิจัยที่ผ่านมาได้มีการสำรวจนักศึกษาในลักษณะที่คล้ายกัน อาจเนื่องมาจาก กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งมักจะมีการที่คล้อยตามพฤติกรรมของบุคคลตามสื่อ หรือบุคคลที่ชื่นชอบ ทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมได้ง่าย ดังนั้นเมื่อรู้ปัญหาที่ทำให้มีแนวโน้มในการเกิดพฤติกรรมเลียนแบบได้ ก็อาจมีทางแก้ปัญหานี้ได้จากงานวิจัยได้ ผลการสำรวจพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำนวน 100 คน เป็นชายจำนวน 52 คน และเป็นหญิงจำนวน 48 คน ส่วนใหญ่มีช่วงเวลาที่นิยมรับชมสื่อโทรทัศน์ออนไลน์อยู่ในช่วงเวลา 15.01 – 02.00 น. และจากการทดสอบความรำคาญของผู้ชมที่รับชมสื่อที่ใช้การเซ็นเซอร์คำหยาบแบบบลีฟเซ็นเซอร์ ได้คะแนนเฉลี่ย 3.47 ซึ่งหมายถึงมีความรำคาญในระดับมาก และการทดสอบความรำคาญของผู้ชมที่รับชมสื่อที่ใช้การเซ็นเซอร์คำหยาบแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ ได้คะแนนเฉลี่ย 3.35 ซึ่งหมายถึงมีความรำคาญในระดับปานกลาง จากการสรุปผลการวิจัย สามารถอภิปรายได้ว่า ผู้ชมรายการโทรทัศน์ออนไลน์ มีคะแนนความรำคาญเฉลี่ยต่อเสียงบลีฟเซ็นเซอร์มากกว่าเสียงโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ นอกจากนี้ยังมีผู้เสนอแนะความคิดเห็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการเซ็นเซอร์ทั้งสองแบบว่า การเซ็นเซอร์แบบโพรฟานิตี ดึงดูดความสนใจต่อการเซ็นเซอร์ น้อยกว่าแบบบลีฟเซ็นเซอร์ เนื่องจากแบบบลีฟเซ็นเซอร์เป็นการกระตุ้นให้เกิดอารมณ์และความสนใจต่อคำที่เซ็นเซอร์มากขึ้น ส่วนแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ทำให้ดูผ่าน ๆ ไม่ได้สนใจคำที่เซ็นเซอร์มากนัก ฟังแล้วสบายหู สามารถรับชมรายการได้ต่อเนื่องแบบไม่เกิดความรำคาญ ทำให้เกิดข้อสังเกตว่า ในการผลิตสื่อโทรทัศน์ออนไลน์นั้นการเซ็นเซอร์แบบโพรฟานิตีน่าจะเป็นทางเลือกที่ถูกนำมาใช้ในการเซ็นเซอร์คำหยาบที่เหมาะสม เนื่องจากเกิดความรำคาญน้อยกว่า และไม่ทำให้อึดอัด ๆ สูญเสียอารมณ์ในการรับชมมากเกินไป

3. ผลการเปรียบเทียบเสียงแบบบลีฟเซ็นเซอร์ และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ ในรายการโทรทัศน์ออนไลน์ที่ส่งผลต่อความรำคาญของผู้ชม เมื่อกลุ่มตัวอย่างได้ทำแบบประเมินความรำคาญ ผลการเปรียบเทียบคะแนนความเห็นต่อการเซ็นเซอร์คำหยาบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า มีความรำคาญต่อการเซ็นเซอร์แบบบลีฟเซ็นเซอร์ และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ ที่แตกต่างกัน ดังจะเห็นว่าได้จากให้ความคิดเห็นในข้อคำถาม โดยมีข้อคำถามที่มีความเห็นด้วยมากที่สุดคือ การเซ็นเซอร์แบบบลีฟเซ็นเซอร์ และการเซ็นเซอร์แบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ช่วยคัดกรองการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม หมิ่นเหม่ ล่อแหลม เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ การเซ็นเซอร์แบบบลีฟเซ็นเซอร์ พบว่า มีข้อคำถามทั้งหมด 5 ข้อที่มีผลต่อความรำคาญของผู้ชมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การเซ็นเซอร์แบบ Bleep Censor ช่วยคัดกรองการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม หมิ่นเหม่ ล่อแหลม, การเซ็นเซอร์เสียงแบบ Bleep Censor มีความเหมาะสม ได้ยินชัดเจน, การเซ็นเซอร์คำหยาบแบบ Bleep Censor ทำให้ผู้ชมอยากรู้ว่าคำที่เซ็นเซอร์ไปคือคำว่าอะไร, การเซ็นเซอร์เสียงแบบ Bleep Censor ของสื่อรายการโทรทัศน์ออนไลน์ส่งผลให้เกิดความไม่ต่อเนื่องด้านเนื้อหาในการรับชม, การเซ็นเซอร์เสียงแบบ Bleep Censor ทำให้สูญเสียอารมณ์ในการรับชมสื่อรายการโทรทัศน์ และทำให้รายการไม่สนุก ไม่น่าติดตาม และอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งหมด 5 ข้อ ได้แก่ การเซ็นเซอร์คำหยาบแบบ Bleep Censor ทำให้สิ่งที่ผู้สร้างวิดีโอต้องการสื่อสารออกมาบิดเบือน, การเซ็นเซอร์เสียงแบบ Bleep Censor มีผลต่อความรำคาญของผู้รับชมสื่อรายการโทรทัศน์ เช่น เบื่อหน่าย ไม่อยากรับชมรายการ, การเซ็นเซอร์เนื้อหาที่มีคำหยาบแบบ Bleep Censor มีประโยชน์ต่อผู้รับชมสื่อรายการโทรทัศน์ เช่น ป้องกันการลอกเลียนแบบในเด็กหรือเยาวชน, การเซ็นเซอร์เสียงแบบ Bleep Censor ทำให้ผู้ชมสื่อรายการโทรทัศน์ ลดความเสี่ยงในการเลียนแบบพฤติกรรมกาพูดคำหยาบ, และท่านเห็นด้วยกับการเซ็นเซอร์คำหยาบแบบ Bleep Censor ในสื่อรายการโทรทัศน์

ออนไลน์หรือไม่ แต่เมื่อพิจารณาผลของความรำคาญแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์เป็นรายข้อ พบว่ามีเพียง 1 ข้อคำถามเท่านั้นที่ผู้ชมเห็นด้วยในระดับมาก คือ การเซ็นเซอร์แบบ Profanity Censor ช่วยคัดกรองการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม หมิ่นเหม่ ล่อแหลม และอีก 9 ข้อ อยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่าผู้ชมรายการโทรทัศน์ออนไลน์ที่มีการใส่การเซ็นเซอร์ ทั้งแบบบลีฟเซ็นเซอร์และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ มีความรำคาญที่แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด จะเห็นได้ว่า จากผลการเปรียบเทียบความรำคาญของผู้ชม สามารถอธิบายได้ว่า ผู้ชมรายการโทรทัศน์ออนไลน์ยังมีความเห็นว่าการเซ็นเซอร์แบบบลีฟเซ็นเซอร์เป็นประโยชน์ในการช่วยคัดกรองการใช้ภาษาที่ไม่เหมาะสม หมิ่นเหม่ ล่อแหลม แต่ในขณะเดียวกันก็ทำให้ผู้ชมอยากทราบว่าคำที่เซ็นเซอร์ไป คือคำว่าอะไร และส่งผลให้เกิดความไม่ต่อเนื่องด้านเนื้อหาในการรับชม สูญเสียอรรถรสในการรับชมสื่อรายการโทรทัศน์ ทำให้รายการไม่สนุก ไม่น่าติดตาม และอีกหนึ่งประเด็นที่สำคัญคือผู้ชมเห็นว่าการเซ็นเซอร์คำหยาบทั้งสองแบบลดความเสี่ยงในการเลียนแบบพฤติกรรมกาพูดคำหยาบ หรือมีประโยชน์ต่อผู้รับชมสื่อรายการโทรทัศน์ เช่น ป้องกันการลอกเลียนแบบในเด็กหรือเยาวชน ในระดับปานกลางเท่านั้น อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเห็นว่า เนื่องจากปัจจุบันเยาวชนและวัยทำงานมีการเปิดรับสื่อโดยกว้างและหลากหลายช่องทาง จนทำให้เกิดความรู้สึกเคยชิน และไม่ได้เห็นว่าการมีคำหยาบในสื่อต่าง ๆ เป็นเรื่องผิดปกติ หรือเป็นเรื่องที่ควรควบคุมแต่อย่างใด ดังนั้นจึงจะมีความรำคาญต่อการเซ็นเซอร์ทั้งสองแบบที่แตกต่างกัน แต่ก็ยังเห็นด้วยที่จะให้มีเซ็นเซอร์คำหยาบในสื่อรายการโทรทัศน์ออนไลน์

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการสรุปและอธิบายผลการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบการเซ็นเซอร์คำหยาบแบบบลีฟเซ็นเซอร์และแบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์ในสื่อรายการโทรทัศน์ออนไลน์นั้น การเซ็นเซอร์แบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์น่าจะเป็นทางเลือกที่เหมาะสมกว่าในการนำมาใช้เซ็นเซอร์คำหยาบในรายการโทรทัศน์ออนไลน์ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแนวทางให้ผู้ผลิตสื่อรายการโทรทัศน์ออนไลน์ หรือรายการที่ออกอากาศทางออนไลน์ประเภทอื่น ๆ หันมาตระหนักถึงการเซ็นเซอร์คำสบถ คำหยาบในสื่อของตนที่ไม่สมควรถูกถ่ายทอดสู่สาธารณะ แม้จะตั้งใจหรือไม่ได้ดังก็ตาม การเลือกใช้การเซ็นเซอร์แบบโพรฟานิตีเซ็นเซอร์จึงเป็นทางเลือกหนึ่งที่ทำให้สื่อไม่สูญเสียอรรถรสในการรับชมมากเกินไป อีกทั้งยังเป็นการตระหนักถึงความเหมาะสมและรู้เท่าทันสื่อที่ช่วยลดผลกระทบที่เกิดจากความรุนแรงของสื่อที่มีต่อการลอกเลียนแบบทางพฤติกรรมของวัยรุ่น เด็ก หรือเยาวชน ผู้เสพสื่อได้ไม่มากนักน้อย พร้อมทั้งยังสามารถสร้างความบันเทิง ความสนุกสนาน และเพิ่มจำนวนผู้ติดตาม (Follower) ไปได้พร้อม ๆ กัน และถ้าการมีเซ็นเซอร์ก็ควรจะมีความมาตรการที่จริงจังในรูปแบบเดียวกันทุกช่องทางการรับชมสื่อเพื่อสร้างมาตรฐานเดียวกันและยังช่วยให้เกิดแบบแผนในการผลิตสื่อวิดีโอออนไลน์ให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้เป็นการสำรวจโดยทำการทดลองโดยใช้แบบสอบถาม ในประเด็นเรื่องการเซ็นเซอร์ หากมีการพัฒนานำไปวิจัยต่อยอด ควรเพิ่มการเก็บข้อมูลแบบการสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงประเด็น ครบถ้วน น่าสนใจ และสามารถนำมาพัฒนางานวิทยุโทรทัศน์ หรือสื่อสารมวลชนได้มากยิ่งขึ้น และควรมีการวัดผลและประเมินประสิทธิภาพของการเซ็นเซอร์ รวมถึงการประเมินความพึงพอใจร่วมด้วย นอกจากนี้ควรนำปัจจัยที่สำคัญของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา หรือปัจจัยส่วนบุคคลด้านอื่น ๆ มาเปรียบเทียบและวิเคราะห์ ก็จะยิ่งทำให้เห็นประสิทธิภาพของการเซ็นเซอร์ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

อ้างอิง

- Anderson C. A., et. al. (2003). The Influence of Media Violence on Youth. *National library of medicine*, 4(3), 81-110.
- Bustillos, M. (2013). *Curses! The birth of the bleep and modern American censorship*. Retrieved from <https://www.theverge.com/2013/8/27/4545388/curses-the-birth-of-the-bleep-and-modern-american-censorship>
- Chukwu-Okoronkwo, et. al. (2020). Television and Video Films and the Rhythm of Violence: Assessing the Negative Effect of Youths' Exposure to Violent Television and Video Films Content. *New Media and Mass Communication*, 92, 1-10.
- Office of the Council of State. (2018). *Film Law, 1930*. Retrieved from <http://www.openbase.in.th/node/1383>
- Pedithep Youyuenyong & Poontaree Chandravegin. (2014). Self-censorship of the media against the presentation or dissemination of hate speech politics. Retrieved from <http://www.public-law.net/publaw/view.aspx?id=1951>
- Thomas, S. (2019). *What I Learned Growing a YouTube Channel to 1,300+ Subscribers*. Retrieved from <https://bettermarketing.pub/what-i-learned-growing-a-youtube-channel-to-1-300-subscribers-35581be104cf>.
- Vosloo, M. (2011). *“When Political Expression Turns Into Hate Speech: Is limitation through legislative criminalisation the answer?”* LLM Dissertation, University of South Africa.